

ע"פ 199/09 - אoran טסלר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

18 נובמבר 2014

ע"פ 14-09-199 טסלר ואח'

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט זהבה בוסטן

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

אורן טסלר

המערער

מדינת ישראל

נגד

המשיבה

nocchim:

המערער

ב"כ המשיבה עו"ד אלה סקעת

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

המערער הורשע לאחר שמייעת ראיות בת.פ. 13-10-56970 (בית משפט השלום בננתניה) בעבירה של אישור לכלוח והשלכת פסולת בדמות סיגירה שהושלכה מרכבו ונדון לכנס בסכום של 750 ₪ ולחטימה על התחייבות בסכום של 4,000 ₪.

הערעור מכון לפני הרשות המערער וככלפי הקנס וההתחייבות שהוטלו עליו.

המערער, שטען לעצמו בבית משפט קמא ובפניו, טוען בהודעתה הערעור, כי נגרם לו נזק ראוי כתוצאה מכח שההודהה, היא כתבת האישום, נשלחה אליו 8 חודשים לאחר האירוע נושא פסה"ד והתקבלה אצלו 9 חודשים לאחר מכן, ומנע ממנו להוכיח מי נהג ברכב ובכך לסתור את החזקה הקבועה בסעיף 4 לחוק שמירת הניקיון, לפיה הוא זה שנגה ברכב שמננו הושלכה הסיגירה בזמן האירוע, כאשר אין מחלוקת שהוא עצמו לא נהג ברכב, בהיותו בח"ל באותו מועד.

המערער טוען, כי נפל פגם בהודעה שנשלחה אליו, שכן בהודעה נכתב שהאירוע היה בכביש מספר 5613 באזור משה

(ר' נספח א' להודעתה הערעור), ואילו בדו"ח העבירה שנרשם על ידי נאמן הניקיון שהעיד בבית משפט קמא נכתב שמדובר העבירה הוא צור משה.

ב"כ המשיבה טוענת, כי אמונם חלף זמן מאז האירוע נושא הדו"ח ועד שההודעה נשלחה למערער, אך בנסיבות העניין מדובר בשינוי סביר שאין בו כדי לגרום לזכותו של המערער ולהקללה בעונש הקנס שהוטל עליו.

כמו כן, טוענת ב"כ המשיבה שאין באמור בדברי המערער בכל הקשור לשוני במקום ביצוע העבירה הנטענת בין הדו"ח שכותב נאמן הניקיון לבין ההודעה כדי לגרום לזכותו של המערער, שכן המערער היה יכול לברר מי נהג ברכבו בזמן ביצוע העבירה גם ללא קשר למקום ביצועה.

עיוון בהכרעת הדיון של בית משפט קמא מעלה, כי הוא נתן אמון בעדותו של נאמן הניקיון, אשר נתמכה בדו"ח שנערך בסמוך למועד האירוע (ת/1) ושבו נרשמו פרטי הרכב שבבעלות המערער, ומスクך קבוע בית משפט קמא שמרכבו של המערער הושלכה סיגירה נושא הדו"ח שכותב נאמן הניקיון.

בית משפט קמא ביסס את הרשותו של המערער, הגם שלא הייתה מחלוקת שלא נהג ברכבו בזמן האירוע, על החזקה הקבועה בסעיף 4 לחוק שמרית ניקיון שמעבירה את הנטול למערער להוכיח את זהותו של מי שנרג ברכבו בזמן האירוע או שרכבו נלקח שלא בהסכמתו.

אף בפנינו, כמו בפני בית משפט קמא לא הוכיח המערער מי נהג ברכבו בזמן האירוע וכן גם לא הוכיח שרכבו נלקח על ידי אחר ללא הסכמתו, גם אם במועד האירוע הוא עצמו היה בח"ל.

בית משפט קמא גם לא התעלם מהפגמים עליהם הצבע המערער בפנוי ובפנינו בכל הקשור להבדלים בין הדו"ח שנרשם על ידי נאמן הניקיון לבין מה שנכתב בהודעה, בין השאר, בכל הקשור למקום המדויק של האירוע ואף אנו סבורים כמובן, שאין בהבדלים אלה כדי להטיל זופי בדברי נאמן הניקיון שנמצאו מהימנים על בית משפט קמא וכי להצדיק את טענת המערער שנמנעו ממנו לסתור את החזקה.

בהודעה שנשלחה למערער צוין כי העבירה בוצעה בכביש 5613, בצורה משה ובכך נתחם הקטע הרלוונטי בכביש 5613 באופן שלא פגע בהגנתו.

כך גם אנו סבורים, כי לא היה בתיאורו של מי שנרג ברכבו של המערער בזמן האירוע (אשר איננו המערער), על ידי נאמן הניקיון, כדי למנוע מהמערער לסתור את החזקה שלא נסתירה על ידו וגרמה להרשותו.

חרף האמור לעיל, נראה לנו כי השינוי בנסיבות ההודעה למערער, גם אם לא מנע ממנו לסתור את החזקה, יש בו כדי להפחית במידה מסוימת משיעור הקנס שהוטל על המערער מגובה התחייבות שהוטלה עליו, בהתחשב בכך שהוא עצמו לא נהג ברכבו ממנו הושלכה הסיגירה.

אנו דוחים את הערעור כלפי הרשות המערער ומקבלים את הערעור כלפי גזר הדין.

המערער ישלם קנס בסכום של 350 ₪ שיפולם לkrn לשמירת ניקיון תוך 60 ימים מהיום.

המערער יחתום על התchiaיות בסך 2,000 ₪ להימנע מעבירה בה הורשע במשך שנתיים מהיום.

התchiaיות תיחתום במצוות בית משפט זה היום ואם המערער לא יחתום יאסר ל-3 ימים.

התchiaיות על סך 4,000 ₪ עליה חתום המערער בטללה.

ניתן והודע היום כ"ג חשוון תשע"ה, 18/11/2014 במעמד המערער וב"כ המשיבה.

אברהם טל, נשיא
ד"ר שמואל בורנשטיין,
זהבה בוסטן, שופטת
שופט
אב"ד